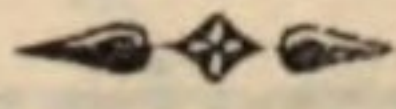

अष्टमोऽध्यायः ॥

श्रीपार्वत्युवाच ॥

भगवन् सर्वदेवेश देवदेव जगद्गुरो ।
 कथितं कवचं दिव्यं बालगोपालरूपिणं ॥ १ ॥
 श्रुतं मया तव मुखात् परं कौतूहलं मम ।
 इदानीं श्रोतुमिच्छामि गोपालस्य परात्मनः ॥ २ ॥
 सहस्रं नाम दिव्यानामशेषेणानुकीर्तय ।
 तमेव शरणं नाथ चाहि मां भक्तवत्सल ॥ ३ ॥
 यदि स्नेहोऽस्ति देवेश मां प्रति प्राणवल्लभ ।
 येन प्रकाशितं पूर्वं कुत्र किंवा कदा क्वनु ॥
 पिवतोऽच्युतपीयूषं नमेऽचास्ति विरामता ॥ ४ ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

श्रीबालकृष्णस्य सहस्रनाम्नः
 स्तोत्रस्य कल्पाख्यसुरद्रुमस्य ।
 व्यासो वदत्यखिलशास्त्रनिदेशकर्त्ता
 शृण्वन् शुकं मुनिगणेषु सुरर्षिवर्यः ॥ ५ ॥
 पुरा महर्षयः सर्वे नारदं दण्डके वने ।
 जिज्ञासन्ति स्म भक्त्या च गोपालस्य परात्मनः ॥ ६ ॥